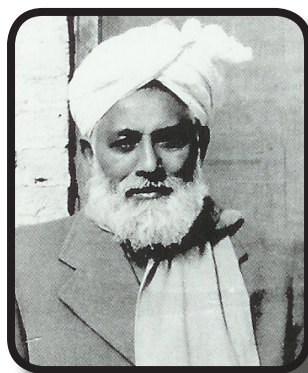

Döden på korset?

Tio argument från Bibeln

Författaren

Hans Helighet Maulana Abul-Ata Jalandhari föddes den 14:e april 1904 i Kariha, vid distriktet Jallundhar i det Indiska Punjab. För att uppfylla sin fars önsknings, studerade han vid det Teologiska Universitetet i Qadian och hängav sitt liv för Islam.

Han började arbeta som en missionär 1927 och posterades i Palestina mellan 1931 till 1936. Där började han publicera tidskriften "Al-Bushra" på arabiska, som trycks även idag. Han lade även grunden till tidsskriften "Al-Furqan" på urdu och var dess redaktör i 26 år fram till sin död.

Under sin livstid debatterade han flitigt för Islam och Ahmadiyyat med lärda av olika religioner. Han tjänstgjorde även som rektor på det Teologiska Universitetet i Qadian och Rabwah som sekreterare i olika administrativa avdelningar och i viktiga organisationsämbeden för Ahmadiyya Muslimska samfundet.

Han var en ärad medlem av den grupp som medföljde Hazrat Khali-fatul Masih III till Nationella Församlingen i Pakistan 1974. Hans glamourösa liv och aktiviteter avslutades den 30:e maj 1977. Han begravdes i Bahishti Maqbara, Rabwah.

Döden på korset?

Tio argument från Bibeln

Maulana Abul-Ata Jalandhari, H.A.

SVENSK TITEL

**Döden på korset?
Tio argument från Bibeln**

ENGELSK TITEL

**Death on the Cross?
Ten arguments from the Bible**

FÖRFATTARE

Maulana Abul-Ata Jalandhari, H.A.

SVENSK ÖVERSÄTTNING AV

Kashif Mahmood Virk

PUBLICERAD AV

Islam International Publications Ltd.
Islamabad,
Sheephatch Lane
Tilford, Surrey GU10 2AQ
United Kingdom

TRYCKT AV

Raqeem Press,
Islamabad, Tilford.
United Kingdom

KONTAKT

Ahmadiyya Muslimska Samfundet
Nasir Moskén
Tolvskillingsgatan 1
SE-414 82 GÖTEBORG
Tel. 031-741 64 80, 031-741 64 89
Fax. 031-741 64 81
www.alislam.org, www.ahmadiyya.se

Copyright © 2007, Islam International Publications Ltd.
Första svenska upplagan 2007
ISBN 91-975461-2-7

Förord

Min bortgångne far Hans Helighet Maulana Abul-Ata Jalandhari var, med Allahs Nåd, en lysande rättslärde inom Ahmadiyya Muslimska Samfundet. Han hade utmärkelsen och äran att tjäna Samfundets angelägenheter under hela sitt liv. Han hade även möjligheten att arbeta närgående med Hans Helighet Khalifatul Masih II och III. Som erkännande av hans utomordentliga tjänstgöring, tilldelades han av Hans Helighet Khalifatul Masih II titeln KHALID, en välkänd följeslagare av den Helige Profeten Muhammad (Allahs frid och välsignelser vare med honom), som är berömd för sitt mod och sina bedrifter på slagfältet i tidig islamisk historia.

Ibland kan en liten artikel skapa större intryck än en voluminös bok. Jag hoppas att detta häfte har samma inverkan.

Jag kommer väl ihåg de omständigheter under vilka min far skrev det här häftet. Han var sjuk för tillfället och drog sig tillbaka till en liten by kallad Rambari i Kashmir för att återhämta sig. På grund av sin sjukdom, dikterade han hela artikeln till mig. Den blev först publicerad i den månatliga Al-Furqan, en periodisk skrift som utgavs av min far. Senare skrevs en engelsk översättning som publicerades i Muslim Herald. Den producerades därefter separat som ett häfte för att distribueras i större skala.

Jag hoppas att läsaren uppskattar att artikeln är väldigt inriktad och kortfattad. Dess berättande är kraftfullt och övertygande. Tio argument har lagts fram från Bibeln. Den bevisar missförelsen i den nutida kristna tron om döden på korset. Dessa argument har tagits direkt från Bibeln och lagts fram på ett sådant sätt att det inte förblir någon otydlighet. När den publicerades för första gången visade sig den vara väldigt populär och användbar. Jag skulle även vilja citera ett

exempel på dess inverkan på en kristen kvinna, fru Selma Mubaraka Saeed Khan. Hon berättade att när den bortgångne Dr. Saeed Khan, som predikade för henne, slutligen gav henne detta häfte skakade den hennes tros grundval ända ner till kärnan. Hon sa att när hon läst häftet insåg hon att de presenterade argumenten måste ha tagits på allvar. Detta häfte visade sig vara en betydelsefull milstopple i hennes resa till Islam. Efter att ha studerat detta häfte berättar hon att hon ansåg läran om födelsen och bortgången av Jesus Kristus som mycket allvarlig, och när hon sedan övertygades med Allahs Nåd, accepterade hon Islam. Jag är glad att kunna tillägga att fru Selma Mubaraka Saeed Khan varit en mycket hängiven och energisk predikare av Islam. Genom hennes ansträngingar har flera engelsmän letts in i Islam. Måtte Allah belöna henne med ett långt liv och framgång i hennes ädla strävan.

Jag tackar broder Muhammad Saeed Ahmed Lone som tog initiativet att återtrycka detta häfte på egen kostnad med godkännande från Samfundet. Måtte Allah belöna honom och välsigna denna publicering.

Amin.

Ataul Mujeeb Rashed
Imam av The London Mosque
16 Gressenhall Road
London, SW 18 5QL
30:e December 2003

نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges Namn.

Födelsen av Jesus Kristus

Märkligt nog är de tre världsreligionerna Judendomen, Kristendomen och Islam skiljaktiga mellan varandra då det gäller synen av både födelsen och bortgången av Jesus Kristus, som föddes bland judarna. Judarna tillkännager hans födelse till att vara utomäktenskaplig och där med illegitim, och gör sig skyldiga till ett grovt förtal mot Maria, Jesus mor. De anser honom vara misslyckad att "träda in i Guds sällskap" på grund av denna ogiltiga födelse, (Må Gud förlåta). De kristna, å andra sidan, tror att Jesus föddes utan medverkan av en världslig fader och att han var självaste Guds son. Detta visar att både judarna och de kristna gått till motsatta överdrifter om synen på Jesus Kristus födelse.

Muslimerna tror att Jesus Kristus föddes utan medverkan av en världslig fader, men att han inte var Guds son. En faderlös födelse kan ses som en främmande företeelse, men det är inte onaturligt. Det har funnits fall i den medicinska historien, då oskyldiga jungfrur fött barn. Även Adam, den moderna mänskliga rasens stamfader, är enhälligt ansedd av de tre världsreligionerna att vara född utan medverkan av varken moder eller en fader. Muslimerna tror att Jesus var en sann profet av Gud. Hans födelse utan manlig medverkan har inget att göra med hans sonskap eller gudomlighet. Han var mänsklig, helt enkelt. Jesus kallar sig konstant för Människosonen i Nya Testamentet.

Jesus Kristus död

Mysteriet kring Jesus Kristus död är en lika kontroversiell angelägenhet mellan judar, kristna och muslimer. Judarna tror att Jesus dog på korset för att han var en falsk profet. Angående denna syn citerar de bibeln:

"Om på någon vilar en sådan synd som förtjänar döden, och han så bliver dödad och du hänger upp honom på trä... ty en Guds förbannelse är den som har blivit upphängd;"

(Femte Moseboken 21:22-23)

Enligt judarna var Jesus en falsk profet, varför han dog på korset som förbannad av Gud. De kristna tror, även de, att Jesus korsfästes och dog en förbannad död. Paul skriver:

Kristus har friköpt oss från lagens förbannelse genom att för vår skull ta förbannelsen på sig, som det står skrivet: "Förbannad är var och en som hängs upp på en träpåle."

(Galaterbrevet 3:13)

Men den Heliga Qur'anen medger att Kristus inte dog på korset, utan Gud befriade honom från en förbannad död på korset, på samma sätt som han befriar sina tjänare från svårigheter. Kom inte profeten Jona ut levande från valens buk? Sanningen är sådan att Jesus Kristus endast svimmade på korset, men när han togs ner återhämtade han sig. Han dog sedan en naturlig död vid den fantastiska åldern 120 år.

Eftersom judarna var övertygade om att Jesus var en falsk profet, särskilt dåtidens fariseer, riktade de starka politiska anklagelser mot honom. De påstod att han var olojal mot den romerska

kejsaren och att han gjorde anspråk på att vara judarnas Konung. Ståthållaren Pontius Pilatus höll inte med judarna då det gällde Jesus skuld, men påverkades av det tumult som uppstod i folkmassan, och lämnade ut Jesus att korsfästas. De hängde honom på korset där han förblev, som mest, i tre till fyra timmar bara, och togs ner i ett medvetslöst tillstånd och placerades i en grav vid en närliggande trädgård.

I dessa tider tog det flera dygn för kriminella att dö av korsfästning. De led av smärtan från hunger och törst och i de flesta av fallen bröts deras ben. De dog en långsam död som sträckte sig över flera dagar. Hursomhelst, detta var inte fallet av Jesus Kristus. Han korsfästes på en fredag eftermiddag. Då det nästkommande dygnet var en sabbat, en dag av religiöst iakttagande för judarna, kunde ingen kriminell förbli på korset under denna heliga dag, så han togs ner efter tre till fyra timmar. Förlusten av blod från sårerna orsakade honom medvetlöshet. Han antogs därför som död. Hans kropp lades i en närliggande trädgård tillhörande Josef från Arimataia, hans egna lärjunge. Jesus, som fortfarande levde, lämnade graven på den tredje dagen utklädd, och mötte sina lärjungar och åt med dem. Hans sår läktes av en applicering av myrra och aloe speciellt förberedd av hans lärjungar för ändamålet.

Detta är den sanna berättelsen om korsfästelsen av Jesus. Den kristna versionen av hans död är inte bara felaktig utan motsäger historisk fakta och logik. De tror att Jesus verkligen dog på korset och att han på den tredje dagen flög upp till himlen. Vilken paradox! Vilken myt! Den moderna Kristendomen vilar på tron att Jesus dog på korset. Hursomhelst, om motsatsen bevisas, att han inte dog på korset och uppstod från de döda, då jämnas Kristendomens uppbyggnad med marken. Paul, den verkliga

grundaren av den moderna Kristendomen, säger själv:

"Men om Kristus inte har uppstått, ja, då är vår förkunnelse tom och tom är också er tro."

(Första Korinthierbrevet 15:14)

Den bortgångne Dr. Zwemer, en välkänd amerikansk missionär, har sagt:

"Om vår tro angående Kristus död på korset är falsk, då är hela Kristendomen ett narrspel."

I. Tecknet av profeten Jona

Nu fortsätter vi med argument från Bibeln själv, som visar att Jesus inte dog på korset. Vi läser i det Nya Testamentet:

När ännu mer folk strömmade till, sade han till dem: "Detta släkte är ett ont släkte. Det vill ha ett tecken, men det skall inte få något annat än Jona-tecknet. Ty liksom Jona blev ett tecken för folket i Nineve, skall Människosonen bli det för detta släkte."

(Lukas 11:29-30)

Och igen:

Han svarade: "Detta onda och trolösa släkte kräver ett tecken, men det skall inte få något annat tecken än Jona-tecknet. Ty liksom profeten Jona var i den stora fiskens buk i tre dagar och tre nätter, skall Människosonen vara i jordens inre i tre dagar och tre nätter"

(Matteus 12:39-40)

Jesus Kristus jämför här sitt öde med det av profeten Jona. Vad var nu tecknet av profeten Jona givet till folket i Nineve? Bibeln säger:

Men Herren sände en stor fisk, som slukade upp Jona. Och Jona var i fiskens buk tre dagar och tre nätter. Och Jona bad till Herren, sin Gud, i fiskens buk.

Han sade: "Jag åkallade HERREN i min nöd, och han svarade mig; från dödsrikets buk ropade jag, och du hörde min röst."

(Jona 2:1-3)

Enligt dessa verser i Bibeln, svaldes Jona av en stor fisk, och förblev däri tre dagar och tre nätter för att sedan komma ut levande ur dess buk. Det var ett tecken givet till folket i Nineve. Jona bad till Gud om befrielse medan han var i fiskens buk, och Gud hörde hans bön och Jona kom ut levande. Jesus sade att inget tecken skall ges till den onda och syndiga generationen av hans tid förutom det av profeten Jona. Vad var nu likheten mellan de två tecknena av Jesus och Jona? Jo, inget annat än att komma ut levande ur fiskens buk och att komma ut levande ur jordens inre. Både Jesus och Jona bad om befrielse från deras olycka.

Bådas böner blev hörda! Om Jesus inte gick in i jordens inre (graven) **levande** och kom ut **levande**, var är då likheten mellan dessa två tecken?

Jesus försäkrade endast ett tecken till generationen av hans tid och om det inte bevisas vara sant, finns det då någonting att bevisa hans anspråk på att vara en profet? Jesus hänvisning till tecknet av Jona betyder helt enkelt att han inte skall dö på korset. Därför finns det all orsak till att tro på att medvetslöshetsteorin

inte är baserad på ett felaktigt antagande.

II. Pontius Pilatus hustru ser en dröm

Medan han satt på domartribunen fick han detta bud från sin hustru: "Du skall inte ha med den rättfärdiga mannen att göra. Jag har haft mardrömmar i natt för hans skull."

(Matteus 27:19)

Pilatus hustrus dröm var verkligen sann och ganska lämplig. Dess innebörd menar att Kristus skall bli räddad från en förbannad död på korset. Gud räddar sina kära genom drömmar sedda av andra, vilket också var fallet av Josef som släpptes ut ur fängelset efter att ha tytt två av Faraos drömmar. Gud önskade att skydda Jesus från hans fiender, varför den romerska Ståthållarens beslut påverkades av denna dröm.

III. Den romerska Ståthållarens sympatiska attityd

Judarna presenterade fallet om Jesus för Pontius Pilatus, den romerska Ståthållaren av Palestina. Han höll en rättslig undersökning och förklarade Jesus oskyldig mot de anklagelser som riktades mot honom. Han sade till dem:

"Ni har fört hit den här mannen och anklagat honom för att uppvigla folket. Jag har nu förhört honom i er närvaro men kan inte finna honom skyldig till något av det som ni anklagar honom för."

(Lukas 23:14)

Sedan gick han ut igen till judarna och sade: "Jag kan inte finna honom skyldig till något. Men det är sed att jag friger någon åt er vid påsken. Vill ni alltså att jag skall frige judarnas Konung?" Då ropade de igen: "Inte honom, utan Barabbas!" Barabbas var en rövare.

(Johannes 18:38-40)

Efter det svaret ville Pilatus frige honom. Men judarna ropade:

"Om du släpper honom är du inte kejsarens vän. Den som gör sig till kung sätter sig upp mot kejsaren."

(Johannes 19:12)

Utifrån dessa citat, är det tydligt att Ståthållaren såg Jesus som oskyldig mot de anklagelser som riktades mot honom från judarna. Han gjorde sitt yttersta i försök att fria honom, men när judarna hotade med att rapportera till kejsaren av Rom, beviljade han dem deras krav och överlämnade Jesus. Men i all hemlighet vidtog han åtgärder för att försäkra Jesus överlevnad. Han hade sin hustrus dröm framför sig och var fullt medveten om att chefsprästerna konspirerat mot honom av avund.

IV. Pontius Pilatus försök att rädda Kristus

Pilatus, Ståthållaren, var grundligt övertygad om Jesu Kristus oskuld. Han hade därför lagt upp en plan för att rädda Jesu liv. Som ansvarig befattningshavare av det romerska riket, kunde han öppet inte stå i förgrunden, men han var hjärnan bakom hela aktionen och den ledande karaktären i dramat. Andra karaktärer i tillställningen var Josef från Arimataia, en hedervärd rådsmedlem och lärjunge av Kristus. Han hade redan en grav uthuggen vid en närliggande klippträdgård. En

annan aktör i dramat var en lärd jude, Nikodemus, som också var medveten om situationen. Vi läser om honom i Johannes:

"Nikodemos kom också dit, han som första gången hade sökt upp Jesus på natten, och han hade med sig en blandning av myrra och aloe, omkring trettio kilo."

(Johannes 19:39)

Det var väldigt klokt av Pilatus att välja fredag eftermiddag som tid för Jesus korsfästning, så att han inte skulle kunna förbli på korset efter solnedgången. Den följande dagen var en Sabbat, en helig dag för judarna. Han valde Josef och Nikodemus som de mest tillitliga för att utföra uppdraget. Alla nödvändiga åtgärder vidtogs för att föra Jesus tillbaka till medvetandet. Annars, vad var meningen med att ta med all blandning av myrra och aloe?

Jesus var död enligt de officiella registerna, för att lugna judarna och den imperialistiska styrelsen i Rom. Josef från Arimataia frågade djärvt Ståthållaren att överlämna kroppen av Jesus, en förfrågan som han villigt beviljade. Om inte detta var planerat på förhand, hur kunde då Pilatus överlämna kroppen till en främling från utsidan? Det finns all orsak att tro, att Jesus själv blev informerad av planen, så att hans profetia skulle besannas;

"Ty liksom profeten Jona var i den stora fiskens buk i tre dagar och tre nätter, skall Människosonen vara i jordens inre i tre dagar och tre nätter."

Nikodemus möte med Jesus den föregående natten klargör hela berättelsen.

V. Korsfästelsens varaktighet

Den tidsperiod som Jesus varade på korset var inte tillräcklig för att försäkra hans död. Det tog generellt flera dagar för kriminella att dö en plågsam död på korset, då förlusten av blod från händer och fötternas sår och smärtan av hunger och törst blev de avgörande faktorerna. Den minimala tiden för död på korset sträckte sig mellan 24-28 timmar men i vissa fall kunde det ta flera dagar att dö på korset. I sådana fall brukade man bryta benen på de kriminella så att döden skulle förhastas av inre blödning. Vidare undersökning av korsfästelsen av Jesus Kristus berättar att han endast förblev hängande på korset några få timmar. Den precisa varaktigheten Jesus var på korset är inte mer än tre till fyra timmar.

Jesus Kristus, som var i sina bästa dagar, trettiofem år gammal var i god hälsa och kan inte tros ha dött inom en sådan kort tidsperiod, särskilt inte eftersom hans ben inte bröts vilket var fallet av de två rövarena som korsfästes bredvid honom samma dag.

Det är inte opassande att notera, att enligt den romerska kalendern började dagen med soluppgång och slutade vid dess nedgående. Liknande sedvänja återfinns idag i arabländerna. Enligt Johannes 19:14 var det den sjätte timmen av fredagen som Pilatus senast talade med judarna om Jesus korsfästning och lämnade över honom till dem.

Vid sjätte timmen föll ett mörker över hela jorden och varade till nionde timmen. Och vid nionde timmen ropade Jesus med hög röst: "Eloi Eloi lema sabachtani? (Min Gud, Min Gud varför har du övergett mig?)."

(Markus 15: 33-34)

Detta visar tydligt att Jesus återfick sitt medvetande vid den nionde timmen av dagen. Och sedan blev han medvetslös. Det är vad författarna av Nya Testamentet kallar "Ge upp anden". Ingen av författarna var närvarande vid platsen som ögonvittne. "Medvetlösheten" antogs som "död", och död på korset betyder en förbannad död. Läser vi inte i Bibeln:

"Ty en Guds förbannelse är den som har blivit upphängd."

(Femte Moseboken 21:23)

Vilken fräckhet av de kristna att kalla en sann profet förbannad av Gud!

VI. Blod och vatten

"Soldaterna kom därför och krossade benen på dem som var korsfästa tillsammans med Jesus, först på den ene och sedan på den andre. Men när de kom till Jesus och såg att han redan var död, krossade de inte hans ben, utan en av soldaterna stack upp sidan på honom med sin lans, och då kom det ut blod och vatten."

(Johannes 19:32-34)

Soldaterna bröt inte Jesus ben eftersom de antog honom vara död, medan han i själva verket var medvetslös. Eller bara för att lugna de upprörda judarna förklarades han vara en död man. Men en av soldaterna penetrerade hans sida och det kom ut blod och vatten, vilket var ett säkert tecken på liv, eftersom blod och vatten inte kommer ur en död mans kropp p.g.a att blodtrycket från hjärtat då upphör. Här finns det mycket att tänka på för de som verkligen funderar över detta.

VII. Inget ögonvittne

Tre författare till Evangelierna fastslår att det var mörker över hela landet från den sjätte till den nionde timmen, och att det var jordbävningar och klipporna sprack och i samma ögonblick revs det förhänge som hängde framför det allra heligaste i templet mitt itu, uppifrån och ända ned. Det är en gemensam erfarenhet, att när hårda stormar dyker upp tillsammans med jordbävningar, brukar människor generellt sett skynda sig hem och inte roas av blodig underhållning. Föreställ er nu för ett ögonblick, vilka kunde stanna kvar för att bevittna och berätta för oss om Jesus verkligen dog på korset? Judarna, om det ens fanns några närvarande, måste ha skyndat vid synen av den ökande stormen och skakandet av jorden till sina hem. Vad gäller lärjungarna, så hade alla redan flytt från scenen av korsfästningen.

Då svor han och bedyrade: "Jag känner inte den där mannen som ni talar om!"

(Markus 14:71)

"Alla övergav honom och flydde."

(Markus 14:50)

Sammanfattningsvis, var det ingen närvarande på stället som kunde definitivt och med all säkerhet säga att han såg Jesus "ge upp anden". Detta är av ren förmodan och inbillning.

VIII. Jesus uppdrag till de förlorade fåren av Israel

"Ty Människosonen har kommit för att söka efter det som var förlorat och rädda det."

(Lukas 19:10)

"Jag har också andra får, som inte hör till den här fållan. Också dem måste jag leda, och de skall lyssna till min röst, och det skall bli en hjord och en herde."

(Johannes 10:16)

Men han sade till dem: "Jag måste förkunna budskapet om Guds rike för de andra städerna också. Det är därför jag har blivit utsänd."

(Lukas 4:43)

Han svarade: "Jag har inte blivit sänd till andra än de förlorade fåren av Israels folk."

(Matteus 15:24)

Utifrån dessa citat, är det uppenbart att Jesus uppdrag var att predika för alla tolv stammarna av Israel. De var spridda i åtta länder, och sträckte sig från Palestina till Indiens gränsområdet, vid Jesus återkomst tid. Av de tolv stammarna av Israel fanns det vid den tiden endast två kvar i Palestina. De andra tio upphittades utspridda på området utsträckt från Palestina framtill gränsen till Indien. Jesus kan inte ha kallats framgångsrik i sitt uppdrag om han inte tilltalat och predikat till de tio förlorade fåren av Israel. Den antagna döden av Jesus på korset vid den tidiga åldern av trettiofyra blir ett krossande slag mot de uppdrag han skickades för. Faktum är att Jesus Kristus, efter

flykten från korset, migrerade mot öst för att söka efter de förlorade fåren. Det finns omfattande historiska bevis för detta, stödda av moderna arkeologiska fynd. Jesus fann de förlorade fåren i Persien, Afghanistan och Kashmir, predikade för dem och jämförelsevis, blev han mer framgångsrik här än i Palestina. Han dog en naturlig död och begravdes i Srinagar, Kashmir.

IX. Jesus seger över sina fiender

Tilltalandes sina lärjungar sade Jesus:

"Den stund kommer, den är redan inne, då ni skall skingras, var och en åt sitt håll, och lämna mig ensam. Men jag är inte ensam, eftersom Fadern är med mig. Detta har jag sagt er för att ni skall ha frid i mig. I världen får ni lida, men var inte oroliga, jag har besegrat världen."

(Johannes 16:32)

Var består nu Jesus seger av? Hans död på korset eller hans flykt från korset?

Om han dog på korset, då var judarna segrare eftersom deras mål var att bevisa att han var falsk när han kallade sig själv Messias. Detta stödde de med denna vers från Bibeln.

"Ty en Guds förbannelse är den som har blivit upphängd."

(Femte Moseboken 21:23)

Men om vi tror att han togs ner från korset levande, medvetlös, och trädde in i jordens inre levande och gick ur levande, då kan man mycket riktigt säga att han segrade över sina fiender och

orsakade frustration över alla deras grymma planer. Jesus sade:

"Ty liksom Jona blev ett tecken för folket i Nineve, skall Människosonen bli det för detta släkte"

(Lukas 11:30)

X. Hans bön blev hörd

Om vi studerar Bibeln noggrant lär vi oss att Gud lyssnar till bönerna av Hans tjänare, och räddar dem från plågor och prövningar. I Nya Testamentet läser vi:

"Bekänn därför era synder för varandra, och be för varandra att ni skall bli botade. Den rättfärdiges bön har kraft och gör därför stor verkan. Elia var en människa som vi, men när han bönföll Gud om att det inte skulle regna, kom inget regn över landet på tre och ett halvt år. Sedan bad han igen, och då gav himlen regn, och jorden lät sin gröda växa."

(Jakobsbrevet 5:16-18)

Vidare läser vi:

"Fader, jag tackar dig för att du har hört mig. Självisste jag att du alltid hör mig, men jag säger detta med tanke på alla dem som står här, för att de skall tro på att du har sänt mig"

(Johannes 11:41-42)

"Han sade: Abba! Fader! För dig är allting möjligt. Ta denna bägare från mig. Men inte som jag vill, utan som du vill."

(Markus 14:36)

Utifrån dessa citat står det klart, att Jesus var förskräckt av att sättas på korset, så han bad med stor ödmjukhet att den förbittrade bågaren skall tas bort ifrån honom. Han bad intensivt till Gud så att han kunde räddas från en förbannad död på korset. Hur kunde han då säga att han överkommit världen? Om han dött på korset, och hans uppdrag gått förlorat, då hade syndare kunnat utmana hans påstående om att vara en profet. Tanken om död på korset var oacceptabel för honom. Eftersom han var en rättfärdig profet, var han orädd för döden. Han var säkerligen rädd för att dö på korset, eftersom en sådan död kunde tolkas som en förbannad död, vilket var ett förnekande av hans profetiska uppdrag.

"Under sitt liv på jorden uppsände han med höga rop och tårar enträgna böner till den som kunde rädda honom från döden, och han blev bönhörd därför att han böjde sig under Guds vilja."

(Hebreerbrevet 5:7)

Därför måste vi anta att hans ivriga böner utan tvekan blev hörda, och att han på ett mirakulöst sätt flydde döden från korset och levde länge nog för att predika sitt uppdrag till de förlorade fåren av Israel i öst:

Men han sade till dem: "Jag måste förkunna budskapet om Guds rike för de andra städerna också. Det är därför jag har blivit utsänd."

(Lukas 4:43)

Kära läsare!

Dessa argument bevisar att själva idén om döden på korset inte kan rättfärdigas, inte ens från Bibelns synvinkel. Därför är det uppenbart att den nuvarande kristna tron baserad på denna felaktiga idé, inte kan stämma.

Hur jag blev en Ahmadiyya Muslim?

För fyrtio år sedan läste jag detta häftet. Det tog bara några få minuter att läsa men hjälpte mig att förändra mitt liv för alltid. Jag är en engelsk kvinna och växte upp som en from Metodist i Yorkshire, England. Min farfar var predikant och jag var lärare i söndagsskolan. När jag läste **Döden på korset** 1963 gick jag en sjuksköterskeutbildning som förberedning för att åka ut till Zambeezi Valley i Afrika som en kristen missionär. Jag besatt en enkel och obetingad tro på Kristendomen, men insåg att trots god kunskap om Bibeln, saknade jag kunskap om andra religioner. Jag tänkte att det var nyttigt att förvärva ökad förståelse om andra religioner för att lättare få folk att konvertera, så jag läste böcker som jämförde religioner för att försöka skaffa ökad förståelse om tron inom religioner som Hinduism, Buddhism och Islam. Jag var även medlem i en religiös diskussionsgrupp på sjukhuset, men alla medlemmar var kristna. Utifrån mina egna synpunkter angående Islam, brukade jag ställa frågor som krävde svar som skulle tillfredsställa mitt samvete och tro. Jag lämnades otillfredsställd och blev tillsagd av olika medlemmar av prästerskapet, som representerade många olika kyrkor, att helt enkelt ha tillit och tro. Min ökade otillfredsställelse ledde till en ökad konsumtion av böcker om religion och jag bad för vägledning. Med Kristus instruktion i minnet, ***”Be om det och du skall få det, sök och du skall finna, knacka och den skall öppnas för dig”***, läste och diskuterade jag tro med kollegor och vänner i mitt sökande. Jag spenderade flera månader i detta tillstånd av ofrid när en ung doktor på min avdelning gav mig detta häfte du nu håller. Jag läste den och det verkade som om det var Guds svar på mina böner. Det var som om ett ljus plötsligt lyste upp min tillvaro, mina frågor var äntligen besvarade och friden hade återkommit i mig. Med Allahs nåd antog jag Ahmadiyya strax efteråt, under Hans Helighet Khalifatul Masih II tid. Jag rekommenderar alla

sanna sökare efter sanningen att läsa detta häfte och bönfalla Gud för
Hans hjälp och vägledning i sina resor mot Honom.

Selma Mubaraka Saeed Khan

Firdene, Yorkshire, England - Februari 2004

Jesu grav

Death on the Cross?

Ten arguments from the Bible

by

Maulana Abul-Ata Jalandhari, H.A.